

सशोणितैस्तेन शिलीमुखाग्रैर्निक्षेपिताः केतुषु सर्गः ७
पार्थिवानां । यशो हृतं संयति राघवेण न जीवितं
वः कृपयेति वर्णाः ॥ ६५ ॥ सचापकोटो निहितैक
वाहुः शिरस्त्रनिष्कर्षण भिन्नमौलिः ललाटवद्वश्रम
वारिविन्दुभीतां प्रियामेत्य वचोवभाषे ॥ ६६ ॥

सशोणितैरिति । तेनाजेन प्रयोजकेन शोणितेन रुधिरेण
सहितैः शिलीमुखानां वाणानामग्रैः पार्थिवानां राज्ञां केतुषु
ध्वजदण्डेषु इति वर्णाश्चराणि निक्षेपिताः अन्यैर्निवेशिता
इति किं रघोः पुत्रेण मया संयति संग्रामे वः युष्माकं यशो हृतं
कृपया जीवितं न हृतम् ॥ ६५ ॥ स इति । सेजः भीतां
भयवतीं । प्रियामिन्दुमतीमेत्य प्राप्य वचोवचनं वभाषे
उक्तवान् किं सः चापस्य धनुषः कोट्यां प्रान्ते निहितः स्या पित
एको वाहुर्हस्तो येन सः पुं किं सः शिरस्त्रस्योष्णीषस्य निष्कर्षणेन
चलनेन भिन्नः शिथिलो मौलिः केशवन्धो यस्य सः पुं किं सः
ललाटे वद्धाः श्रमसम्बन्धिनो वारिणाजलस्य विन्दवो यस्य
सः ॥ ६६ ॥